

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 179

гр. Варна, 13.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Д. Д. Митева

Членове: Даниела Д. Томова
Даниела Ил. Писарова

като разгледа докладваното от Д. Д. Митева Въззивно търговско дело №
20233001000634 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 294 ГПК след касиране на въззивен акт по ТД 400/2021г на АС – Варна, постановен по **въззивна жалба на Д. Б. Г. срещу решение № 260018/26.01.2021г. по т.д. № 1395/19г. на ОС-Варна, В ЧАСТТА**, с която по реда на чл. 422 ГПК е бил уважен иск на кредитор „УниКредит Булбанк“ АД за установяване на дължимост на остатъчна предсрочно изискуема главница в размер на 50 125.67 евро и договорна лихва в размер на 2 060.71 евро начислена за периода от 20.06.2018г. до 24.04.2019г., претендирани като задължения на съдължник Д. Б. Г. по Договор за банков кредит от 2008г. и три анекса, **удостоверени като изпълняем дълг в оспорена заповед за незабавно изпълнение** по ЧГД6461/2019г на ВРС, ведно със законната лихва, считано от 25.04.2019 год., и съответно са определени разноси за исково и заповедно производство.

В отменителното решение № 50122/23.11.2023г. по к.т.д. 2043/22г. на В К С, I т.о., касационната инстанция не е дала конкретни указания по приложението на закона, тъй като е било уважено оплакването на необоснованост на конкретни изводи и пропуснато разглеждане на възражения по съществото на делото. В рамките на касационния контрол не са били констатирани пречки по допустимостта на въззивното производство. Затова повторното разглеждане на процеса въззивният състав следва да започне от подготовката си за произнасяне на акт по същество.

Съставът констатира служебно допуснато процесуално нарушение по упражняване на правото на иск, налагащо **подготвителни действия в изпълнение на задължения по чл. 269 ГПК**. Заявителят-кредитор, снабден вече с изпълнително основание за изискуеми вземания, е основал иска по чл. 422 ГПК на твърдения за договаряне на ипотечен кредит, като задълженията на кредитополучателя, чието изпълнение е поела е солидарно задължената с

него ответница, са били установени в първоначален договор и са променяни трикратно с анекси, както и на доводи за допуснато неизпълнение при пропускане на 6 последователни падежа на ежемесечни анюитетни вноски до 20.12.2018г., породило и право на предсрочна изискуемост на цялата, иначе разсрочена по договор до 2043г. главница. В исковата молба са изложени последователно твърдения за различните лихвени проценти върху редовна главница, действали в различните периоди на ползване на кредита, променени с анекс № 2 и № 3, както и за обезщетителна лихва, която според ищеца има характер на неустойка за забава. Отделно се твърди, че само част от задълженията на кредитополучателя, разсрочени първо с анекс №2, а после и с анекс № 3 са формирани от главница, а друга част са били установени като „начислена, просрочена и изискуема лихва“. Въз основа на тези твърдения които съответстват на поне три различни по основание задължения (главница, договорна възнаградителна лихва за ползване на кредит и мораторна неустойка за обезщетяване на вреди от забавено плащане) обаче е заявено искане за установяване само на предсрочно изискуема главница и на **едно единствено задължение за „договорна лихва“, начислено за период от първата посочена забава 20.06.2018г. до 24.04.2019г.** (след обявена предсрочна изискуемост). При съпоставка на тази претенция от 4465.54 евро с документа по чл. 417 ГПК, послужил като неразделна част от заявлението на банката(т. 26 от ТРОСГТК 4/2017 ВКС) за индивидуализиране на размера на заявения за плащане от кредитора като безспорен дълг, се констатира явно „смесване“ на различни по вид задължения в една обща сума, която обединява както неиздължените договорни лихви, формиращи части от просрочени пет вноски преди предсрочната изискуемост (1472.48 евро според извлечението от сметката на кредитополучателя) така и други лихви, добавени към тях до датата на извлечението. Налице е неяснота на сезирането на съда с тази претенция, доколкото в обстоятелствената част на иска са описани различни по вид вземания, без да е конкретизирано кои от тях са включени в сборната претенция(мотиви към т.2 от ТРОСГТК 8/2017 ВКС). Отделно сами по себе си задълженията за лихви, които не са уговорени като възнаграждение за възмездното кредитиране, не могат да бъдат точно индивидуализирани, ако не се посочи конкретно олихвяема или съответно забавена главница и точен период на начисляването. Несъответствието между обстоятелства, очертаващи материално право на вземане и искане за защитата му с установителен иск е нередовност, която пречатства възможността на съда да извърши и правна квалификация на претенцията, съответно да определи и приложимото право, включително и императивните правила, за които съдът следи служебно и независимо от оплакванията на страните следва да обяви преди да пристъпи към разглеждане на спора по същество.

Като инстанция по същество, чиято дейност има за предмет разрешаване на самия материалноправен спор, съдът дължи даване на указания за поправяне на нередовностите на исковата молба, за да обезпечи постановяване на допустим съдебен акт по съществото на спора и служебно следва да приложи разпоредбата на чл. 129, ал. 2 ГПК, (т. 5 от ТРОСГТК на ВКС 1/2013, вр. т.1 от ТРОСГТК 1/2001г на ВКС).

След отстраняване на противоречията в твърденията и уточняване на

искането, въззивният съд ще продължи произнасянето си по предварителните въпроси и подготовката на откритото заседание, съответно на указанията, дадени от касационната инстанция.

По изложените съображения съставът на Варненски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба на кредитора „УниКредит Булбанк“ АД, в частта с която е предявен (впоследствие частично оттеглен) до размер на 4263.87 евро иск за установяване на дължимост на договорна лихва начислена за периода от 20.06.2018г. до 24.04.2019г., претендирани като задължения на съдлъжник по Договор за банков кредит от 2008г. и три анекса, удостоверени като изпълняем дълг в оспорена заповед за незабавно изпълнение по ЧГД6461/2019г на ВРС, като на осн. чл. 273 вр. 129 ал. 4 ГПК ЗАДЪЛЖАВА ищеца в седмичен срок, считано от връчване на препис от настоящото определение, с писмена молба с препис за насрещната страна да отстрани несъответствието между посочените в исковата молба твърдения и предявеното искане, като:

1. уточни как е формирана претенцията за сума от 4263.87 евро(остатък след оттегляне на иска над тази размер до установения в заповедта 4465.54евро), а в случай че тази сума е сбор от различни по вид вземания, да ги конкретизира по отделно като посочи по отделно възнаградителната лихва и други видове лихви и по специално и изрично лихвата, която е била начислена от момента на забавата до обявяването на предсрочната изискуемост и тази след този момент с пояснение на олихвената главница и периода на олихвяване и конкретна уговорка от договора или анекса, в която тази друга лихва е била уговорена
2. да поясни дали в така уточнения сбор са включени и задължения, установени в анекс № 3 като част от дълга в размер на 2424.85 евро, представляваща „начислена, просрочена и изискуема лихва“(която е разсрочена извън анюитетни вноски), като в този случай поясни и произхода на тази сума и дали тя също не представлява сбор от различни лихви, както в последния случай конкретизира този сбор аналогично на уточненията по т.1
3. в случай, че в дълга, уточнен по предходната точка са били включени и задължения, установени в анекс № 2 като част от дълга в размер на 4924.01 евро, представляваща „начислена, просрочена и изискуема лихва“, нейното формиране също да бъде съответно пояснено с разграничаване на различни видове лихви.

При неизпълнение въззивният съд ще счита, че нередовностите не са отстранени и ще разгледа жалбата срещу обжалвания съдебен акт в тази част, като постановен по нередовно сезиране в изпълнение на общо предоставеното му правомощие по чл. 270, ал. 3 ГПК.

Електронен препис от разпореждането да се връчи на пълномощника **адв. И. чрез ССЕВ**, използван от пълномощника за подаване на книжа (л.48 от делото на ВКС) с изрично посочване в електронното писмо на

следните ДОПЪЛНИТЕЛНИ УКАЗАНИЯ:

страната, която е задължена на осн. чл. 50 ал. 5 ГПК да осигурява електронна кореспонденция със съда, може да поиска връчване на съобщения чрез ЕПЕП; достъп до електронно дело, ведно със съгласие за уведомяване се предоставят служебно след съответна регистрация на пълномощниците като потребители и подаване на електронно искане чрез ЕПЕП.

Делото се докладва след изтичане на срока за изпълнение за продължаване на подготовката на въззивното производство по същество.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____